

سوزاک Gonorrhea

سوزاک چیست؟

سوزاک، عفونتی باکتریایی است که از طریق آمیزش جنسی منتقل می شود (بیماری مقاربتی). در زنان این عفونت ممکن است در دهانه رحم و لوله های رحم یا فالوپ ایجاد شود. سوزاک در زنان و مردان، ممکن است در رکتوم (بخشی از روده که به مقعد ختم می شود)، گلو و مجاری ادراری ایجاد شود.

برای اینکه بدانید آیا به سوزاک مبتلا شده اید، باید با یک مراقبتگر بهداشتی صحبت کنید و آزمایشگاه بدهید.

سوزاک چگونه منتقل می شود؟

سوزاک، حین آمیزش جنسی محافظت نشده دهانی، مقعدی یا واژنی از طریق تماس با آن دسته از مایعات بدن که آلوده به این باکتری هستند، از یک شخص به شخص دیگر منتقل می شود.

گاهی اوقات سوزاک هیچ علائمی ندارد. حتی در این حالت هم سوزاک می تواند از شخصی به شخص دیگر منتقل شود.

تا زمانی که درمان این بیماری با آنتی بیوتیک تکمیل نشده باشد، فرد مبتلا می تواند بیماری را به اشخاص دیگر هم منتقل کند.

این امکان وجود دارد که زنان باردار، حین زایمان این عفونت را به چشمان نوزاد خود منتقل کنند و در صورت عدم درمان، موجب کوری نوزاد شوند.

درمان سوزاک مانع از ابتلای مجدد به آن نیست. اگر شما درمان شوید ولی شریک جنسی شما درمان نشود، این باکتری می تواند دوباره به شما منتقل شود.

علائم سوزاک چیست؟

بعضی از افرادی که مبتلا به سوزاک هستند، هیچ نشانه و علامتی ندارند و به همین خاطر خودشان هم نمی دانند که این عفونت در بدنشان وجود دارد.

علائم این بیماری در مردان شامل موارد زیر است:

- خروج مایع غیر عادی از آلت جنسی
- احساس درد یا سوزش هنگام دفع ادرار
- خارش یا سوزش مجرای ادرار

در زنان، علائم اولیه این بیماری، خفیف هستند و به همین خاطر با عفونت مثانه اشتباه گرفته می شوند یا عفونت خفیف واژن تشخیص داده می شوند.

علائم این بیماری در زنان شامل موارد زیر است:

- تغییر در مقدار و رنگ مایع خروجی از واژن

- احساس درد یا سوزش هنگام دفع ادرار

- خون ریزی غیرطبیعی واژن یا دیدن لکه بین دوره های قاعدگی یا پس از رابطه جنسی

- درد در ناحیه زیر شکم

- درد هنگام رابطه جنسی واژنی

وجود عفونت سوزاک در انتهای روده زنان و مردان، می تواند موجب ترشحات مقعدی، درد در ناحیه مقعد، وجود خلط در مدفوع، حرکات دردناک روده و قرمز شدن ناحیه مقعد شود.

عفونت سوزاک ممکن است در گلو هم ایجاد شود ولی معمولاً هیچ نشانه ای ندارد.

علائم این بیماری دو تا هفت روز بعد از تماس با این باکتری پدیدار می شود.

سوزاک چه عوارضی دارد؟

اگر سوزاک به موقع درمان شود، هیچ مشکلی به وجود نخواهد آورد، ولی اگر درمان نشود منجر به گسترش بیماری به سایر نقاط بدن می شود.

عوارض این بیماری در زنان می تواند شامل بروز مشکلات در بارداری شدن، بارداری خارج از رحم یا بیماری التهابی لگن (PID) شود. برای آگاهی بیشتر این پرونده آگاهی رسانی را ببینید: [HealthLinkBC File #08c](#) **#08c بیماری التهاب لگن.**

عوارض این بیماری در مردان می تواند شامل عفونت در بیضه ها و منجر به ناباروری شود.

در هر دوی زنان و مردان اگر این بیماری درمان نشود، ممکن است منجر به آرتروز و اکنوشی از جمله آرتروز پوستی، چشمی و مفصلی شود. این بیماری با افزایش خطر ابتلا به اچ آی وی و انتقال آن نیز ارتباط دارد.

این بیماری چگونه درمان می شود؟

سوزاک با استفاده از آنتی بیوتیک درمان می شود. مهم است که روند درمان را به دقت دنبال کنید. اگر برای شما فرصت تجویز شده است، تمام داروهای تجویز شده را به طور کامل مصرف کنید. کسی که در طول دو ماه گذشته، شریک جنسی شما بوده است، باید آزمایش و درمان شود. اگر در دو ماه گذشته، شریک جنسی نداشته اید، آخرین شریک جنسیتان باید آزمایش و درمان شود. ممکن است مدتی طول بکشد تا عفونت از بدن شما پاک شود و از این رو، شما و شریک جنسیتان به هیچ وجه نباید تا هفت روز بعد از شروع درمان با آنتی بیوتیک، آمیزش دهانی، واژنی یا مقعدی داشته باشید.

اگر شما یا شریک جنسیتان دوره درمان را کامل نکنید، مصرف قرص را فراموش کنید یا پیش از پایان دوره درمان رابطه جنسی بدون

- همراه با کاندوم های پلی نوریان یا نیتریلی می‌توان از روان‌کننده‌های آب یا روغن پایه استفاده کرد
- تنها از کاندوم‌هایی استفاده کنید که از لاتکس یا پلی‌نوریان /نیتریل/پولیسپیرین ساخته شده‌اند. کاندوم‌های لاتکس یا پلی‌نوریان بهترین انواع کاندوم برای پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری هستند (کاندوم‌های تهیه شده از پوست حیوانات می‌توانند به پیشگیری از بارداری کمک کنند، اما برای پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری به خوبی کاندوم‌های لاتکسی یا پلی نوریانی ندارند نیستند)
- کاندوم را با مواد کشنده اسپرم حاوی نانوکسیپول (N-9) استفاده نکنید چرا که ممکن است سبب تحریک پوست شده و احتمال ابتلا به بیماری‌های مقاربتی را افزایش دهد

خود را واکسینه کنید

برخی از بیماری‌های آمیزشی مسری، مانند هپاتیت آ، ب و ویروس پاپیلوم انسانی (HPV) با واکسن قابل پیشگیری هستند. با مراقبتگر بهداشتی خود در مورد چگونگی دریافت این واکسینا صحبت کنید.

از وضعیت سلامت جنسی خود آگاه باشید

اگر به تازگی شریک جنسی خود را تغییر داده‌اید، یا اگر چندین شریک جنسی دارید، با انجام منظم آزمایش‌های تشخیص بیماری‌های آمیزشی مسری دریابید که به این گونه عفونت‌ها مبتلا هستید یا خیر. برخی افراد ممکن است مبتلا به یک بیماری آمیزشی مسری باشند اما نشانه‌های آن را نداشته باشند. تشخیص و درمان بیماری‌های آمیزشی احتمال انتقال عفونت به شریک جنسیتان را کاهش می‌دهد.

هرچه تعداد شریک‌های جنسی فرد بیشتر باشد، احتمال قرار گرفتن او در معرض بیماری آمیزشی مسری نیز بالاتر خواهد بود.

درباره پیشگیری صحبت کنید

قبل از آمیزش جنسی، در مورد بیماری‌های آمیزشی و اینکه چگونه می‌خواهید از آنها پیشگیری کنید با شریک جنسی خود صحبت کنید. اگر برای گفتگو در مورد آمیزش جنسی سالم با شریک جنسی خود مشکل دارید، با مراقبتگر بهداشتی خود یا یک مشاور صحبت کنید.

برای راهنمایی در مورد چگونگی گفتگو با شریک جنسیتان، منبع آمیزش جنسی هوشمند مرکز کنترل بیماری بی‌سی را در این آدرس

ببینید: <https://smartsexresource.com/sex-talk/talk-about-it>

اطلاع دادن به شریک‌های جنسی

اگر مبتلا به یک بیماری آمیزشی و از نظر جنسی فعال هستید، مهم است که شریک جنسی خود را آگاه کنید. این امر به آنها امکان می‌دهد که در مورد سلامتی خود و آزمایش دادن تصمیم بگیرند.

برای آگاهی بیشتر

برای آگاهی بیشتر درباره اینکه چگونه می‌توانید احتمال ابتلا به بیماری آمیزشی مسری را کاهش دهید، از پرونده آگاهی رسانی زیر دیدن کنید:

[HealthLink BC File #080: پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی](#)

[مسری](#).

BC Centre for Disease Control
An agency of the Provincial Health Services Authority

محافظة برقرار کنید، ممکن است عفونت در بدن شما باقی بماند یا دوباره به شما یا شریک جنسیتان منتقل شود و سبب مشکلات سلامتی بعدی شود. اگر این اتفاق افتاد، با مراقبتگر بهداشتی خود صحبت کنید تا به شما کمک کند تصمیم بگیرید که آیا شما و شریک جنسیتان نیاز به درمان بیشتر دارید یا خیر.

از آنجا که ابتلای مجدد به باکتری رایج است، یک آزمایش پیگیری شش ماه پس از درمان توصیه می‌شود. اگر حامله هستید یا شیر می‌دهید، باید آزمایش پیگیری را سه تا چهار هفته پس از اتمام دوره درمان انجام دهید.

آیا در صورت مصرف آنتی بیوتیک، قرص های پیشگیری از بارداری عمل خواهد کرد؟

شواهد چندانی وجود ندارد که نشان دهد آنتی بیوتیک‌ها باعث جلوگیری از عملکرد صحیح روش‌های هورمونی پیشگیری از بارداری می‌شوند. مثال‌های روش‌های هورمونی پیشگیری عبارتند از: قرص، چسب پیشگیری، حلقه واژنی، یا آمپول پیشگیری از بارداری. اگر آنتی بیوتیک مصرف می‌کنید، مهم است که مثل گذشته از روش‌های پیشگیری از بارداری استفاده کنید. اگر نگران هستید، می‌توانید تا شروع اولین قاعدگی ماهیانه پس از پایان دوره درمان، از کاندوم استفاده کنید، یا برای آگاهی بیشتر، با مراقبتگر بهداشتی خود صحبت کنید.

چگونه می‌توانم احتمال ابتلا به بیماری‌های مقاربتی را کاهش دهم؟

آمیزش جنسی ایمنتر با استفاده از کاندوم را تمرین کنید
کاندوم‌های خارجی (مردانه) و داخلی (زنانه) چنانچه طبق دستور استفاده شوند، از گسترش بسیاری از بیماری‌های مقاربتی در هنگام آمیزش جنسی واژنی، مقعدی یا دهانی جلوگیری می‌نمایند. کاندوم برای جلوگیری از آن دسته بیماری‌های آمیزشی که از راه تماس پوستی منتقل می‌شوند، از قبیل تبخال، زگیل تناسلی (ویروس پاپیلوم انسانی یا HPV) و سیفلیس (در مواردی که زخم وجود دارد) کارایی کمتری دارند.

نکات مهمی که هنگام استفاده از کاندوم باید به خاطر داشته باشید:

- بسته کاندوم را بررسی کنید که آسیبی ندیده باشد. از کاندوم آسیب دیده استفاده نکنید
- تاریخ مصرف را بررسی کنید. از کاندومی که تاریخ مصرف آن سپری شده استفاده نکنید
- بسته را با دقت باز کنید طوری که کاندوم پاره نشود. از کاندوم پاره استفاده نکنید
- کاندوم را از اشیاء تیز، مانند گوشواره و انگشتری، گل‌میخ یا جواهر آلات نوک تیز دور نگاه دارید
- کاندوم را در دمای معمولی اتاق نگه دارید
- در هر آمیزش جنسی از یک کاندوم جدید استفاده کنید. یک کاندوم را دو بار استفاده نکنید
- دو کاندوم را با هم مصرف نکنید. استفاده از دو کاندوم به طور همزمان ممکن است منجر به پاره شدن کاندوم شود
- همراه با کاندوم لاستیکی مردانه، تنها از روان‌کننده‌های آب پایه استفاده کنید. روان‌کننده‌های روغنی مانند ژل‌های نفتی، لوسیون، یا روغن بچه می‌توانند کاندوم لاستیکی را ضعیف یا خراب کنند